

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/26/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200861
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200861.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: X. D., bytom F. XX, N. - R. C., právne zastúpeného BENČÍK & PARTNERS ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o., so sídlom Františkánske námestie 4, Prešov, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (pôvodne: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, Pionierska ulica 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného číslo Č.p.: KRP-P-161/KDI-BCP-2012 zo dňa 24. októbra 2012, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. júna 2013, č. k. 5S/18/2012-52, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. júna 2013, č. k. 5S/18/2012-52 m e n í v 1.výroku tak, že rozhodnutie žalovaného Č.p.: KRP-P-161/KDI-BCP-2012 zo dňa 24. októbra 2012 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Rozsudok krajského súdu v časti o trovách konania p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 165,56 Eur (titulom náhrady trov právneho zastúpenia) do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, k rukám jeho právneho zástupcu BENČÍK & PARTNERS ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o.

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného Č.p.: KRP-P-161/KDI-BCP-2012 zo dňa 24. októbra 2012 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresného dopravného inšpektorátu číslo Č.p.: ORPZ-PO-OD12-ZVP-173-001/2012 zo dňa 23. augusta 2012 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 559,06 € v lehote 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

V dôvodoch rozsudku uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

Krajský súd uviedol, že predmetom preskúmania bol v danom prípade postup a rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorým podľa § 70 ods. 5 v spojení s § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) bolo rozhodnuté o zadržení vodičského preukazu žalobcu dňa 8. augusta 2012.

Podľa krajského súdu zo Správy o objasňovaní priestupku na úseku cestnej dopravy zo dňa 8. augusta 2012, ktorá tvorí obsah administratívneho spisu dňa 8. augusta 2012 o 21.08 hod. bolo príslušníkmi Policajného zboru zistené spáchanie skutku, z ktorého je podozrivý žalobca, a ktorého sa mal dopustiť na ul. Bardejovskej v Prešove tým, že osobným motorovým vozidlom Škoda V. ev.č. N. prekročil maximálnu povolenú rýchlosť v obci o 41 km/h, čím porušil § 16 ods. 4 zákona o cestnej premávke a naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Žalobca sa v citovanej správe vyjadril, že nesúhlasí s uvedeným obvinením. Namietal, že sa v danom priestore a čase nenachádzal. Poukázal na fotodokumentáciu, ktorá nepreukazuje, že z miesta priestupku uniká, lebo je vyhotovená z čelnej strany vozidla. Žiadal rekonštrukciu aj z dôvodu, že po príchode príslušníkov Policajného zboru so zapnutým majákom sa nachádzal na súkromnom pozemku a bol v blízkosti vozidla, čo je v rozpore s tvrdením príslušníkov Policajného zboru, že bol vodič. Namietal, že mu nebol predložený certifikát merača rýchlosti. Ďalej z citovanej správy a vyjadrenia príslušníkov Policajného zboru vyplýva, že žalobca pri pokuse o zastavenie vozidla nerešpektoval výzvu na zastavenie vozidla a vysokou rýchlosťou vošiel do areálu firmy, kde nakoniec zastavil, odmietol preukázať totožnosť a následne bol predvedený na útvar Policajného zboru za účelom zistenia totožnosti, vyšetrenia žalobcu na zistenie alkoholu bolo negatívne, pričom mu bola zakázaná ďalšia jazda.

Žalobcovi bolo vydané Potvrdenie ev.č. AA 266892 o zadržení vodičského preukazu dňa 8. augusta 2012 ev.č. PO-00008-06 vydaného dňa 27. decembra 2006 Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Prešove na skupinu a podskupinu BI, B, AM. V časti „Ďalšia jazda sa vodičovi ne - povoľuje“ nie je podľa návodu „Nehodiace sa prečiarknuť“ zaznamenaná žiadna z možností, pričom nižšie je uvedené miesto Slovenská republika, platí do 23. augusta 2012. Z úradného záznamu č. OCP-P-334/OD11-PO-2012 zo dňa 8. augusta 2012 vyplýva, že žalobca nemal vodičský preukaz fyzicky pri sebe, preto mu bol zadržaný fiktívne a bol upovedomený o tom, že je jeho povinnosťou vodičský preukaz odovzdať do 7 dní na útvar Policajného zboru. Žalobcovi bolo oznámené, že sa mu ďalšia jazda povoľuje na 15 dní a bude v zákonnej lehote predvolaný a riešený správnym orgánom.

Podľa krajského súdu z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a administratívneho spisu je zrejmé, že prvostupňový správny orgán vydal dňa 23. augusta 2012 rozhodnutie Č.s.: ORPZ-PO-ODI2-ZVP-173-001/2012 podľa § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke a ktorým podľa § 70 ods. 5 v spojení s § 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke zadržal vodičský preukaz žalobcovi č. PO-00008-06 vydaný na skupiny BI, B, AM Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Prešove dňa 27. decembra 2006 a to dňa 8. augusta 2012. Pritom uviedol, že dôvody zadržania trvajú.

Krajský súd poukázal na to, že žalobca uviedol v žalobe námietky totožné s námietkami, ktoré obsahovalo aj jeho odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu zo dňa 23. augusta 2012 vo veci zadržania vodičského preukazu. Týkali sa predovšetkým lehoty, v ktorej bolo vydané a doručené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, vady tohto rozhodnutia v jeho signácii (nesúlade medzi osobou, ktorá je oprávnená na podpísanie rozhodnutia a osobou, ktorá skutočne rozhodnutie podpísala), certifikátu cestného rýchlomeru a jeho protokolu, ako aj miesta spáchania priestupku. Argumentoval pritom, že žalovaný sa s týmito odvolacími námietkami v napadnutom rozhodnutí nevyrovnal.

Žalovaný sa vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu a samotnému konaniu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia obmedzil iba na konštatovanie, že zadržanie vodičského preukazu žalobcovi bolo zákonné, že rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu bolo vydané v súlade so zákonom, resp. v zákonom stanovenej lehote, že obsahovalo všetky predpísané náležitosti, vrátane podpisu oprávnenej osoby.

Krajský súd po citácii ustanovenia § 141 ods. 1 zákona o cestnej premávke, § 46 a § 47 ods. 1 a 3

Správneho poriadku uviedol, že z citovaných ustanovení je nesporné, že základnými obsahovými náležitosťami odôvodnenia rozhodnutia sú skutkové zistenia, t.j. skutočnosti a dôkazy, ktoré správny orgán v konaní zistil a ktoré boli podkladom rozhodnutia, právne posúdenie veci, t.j. uvedenie ustanovení právnej normy, na základe ktorých rozhodoval vo veci. Správny orgán pritom musí aj vyložiť obsah právnej normy a podriadiť ho pod zistený skutkový stav. Ďalšiu náležitosť odôvodnenia rozhodnutia tvoria aj skutočnosti a správna úvaha správneho orgánu, v ktorej uvedie ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa krajského súdu z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplynulo, že žalovaný sa s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní nijako nevyrovnal, nevyhodnotil ním uvádzané skutočnosti a právne a skutkovo ich neodôvodnil. Takéto rozhodnutie a predovšetkým jeho odôvodnenie nespĺňa zákonné náležitosti uvedené v § 47 ods. 3 Správneho poriadku a je v danom prípade nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Rozhodnutie správneho orgánu pritom musí byť dostatočne zrozumiteľné a odôvodnené nielen pre správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, ale predovšetkým pre účastníka konania.

Pretože úlohou súdov pri preskúavaní rozhodnutí správnych orgánov nie je nahrádzať ich činnosť, najmä pokiaľ ide o riadne zistenie skutkového stavu a rovnako nebolo ani úlohou súdov dopĺňať, resp. nahrádzať odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov, prípadne poskytovať výklad ich rozhodnutí, preto krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. v spojení s § 250q ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd uviedol, že úlohou správnych orgánov v ďalšom konaní bude opätovne vec posúdiť a vo veci rozhodnúť tak, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo dostatočne zrozumiteľné a odôvodnené v súlade so základnými kritériami uvedenými v § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalovaného

Žalovaný podal proti uvedenému rozsudku včas odvolanie, ktoré odôvodnil porušením ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., nakoľko napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v časti týkajúcej sa posúdenia dôvodov k zrušeniu žalobou napadnutého rozhodnutia.

Žalovaný poukázal na to, že ako príslušný odvolací správny orgán v zmysle § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správnom konaní“), preskúmal napadnuté rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu, ktoré vydal ODI OR PZ v Prešove dňa 23. augusta 2012 pod Č.p.: ORPZ-PO-ODI2-ZVP-173-001/2012, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v celom rozsahu. Nezistil pritom dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie, a preto rozhodnutím o odvolaní v zmysle § 59 ods. 2 citovaného zákona odvolanie zamietol a rozhodnutie potvrdil. Po zhodnotení všetkých dôkazov a to každého jednotlivu a všetkých vo vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že rozhodnutie bolo vydané príslušným správnym orgánom v súlade so zákonom ako predbežné opatrenie a doterajší stav šetrenia skutku, zo spáchania ktorého bol, resp. je podozrivý X. D. takýto postup odôvodňuje.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo okrem iného konštatoval, že žalovaný sa vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu a samotnému konaniu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia obmedzil iba na konštatovanie, že zadržanie vodičského preukazu žalobcovi bolo zákonné, že rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu bolo vydané v súlade so zákonom, resp. v zákonom stanovenej lehote, že obsahovalo všetky predpísané náležitosti, vrátane podpisu oprávnenej osoby.

Krajský súd konštatoval, že z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní nijako nevyrovnal, nevyhodnotil ním uvádzané skutočnosti a právne a skutkovo ich neodôvodnil. Takéto rozhodnutie a predovšetkým jeho odôvodnenie nespĺňa zákonné náležitosti uvedené v § 47 ods. 3 správneho poriadku a je v danom prípade nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím je podľa názoru krajského súdu nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Voči uvedenému právnomu názoru krajského vyslovenému v odôvodnení napadnutého rozsudku uplatnil

žalovaný námietky v nasledovnom znení.

Žalovaný sa nestotožnil s uvedeným právnym názorom krajského súdu z dôvodu, že zastáva názor, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní v prvom rade vychádzali z jednotlivých ustanovení zákona o cestnej premávke - najmä ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a/, ods. 5, ods. 6, ods. 7 atď. citovaného zákona. Žalovaný naďalej zastáva názor, že zadržanie vodičského preukazu X. D. bolo v súlade s oprávnením policajta zadržať mu vodičský preukaz podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke, resp. ustanovenia § 70 ods. 5, s poukazom na ustanovenie § 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke, nakoľko menovaný bol a je dôvodne podozrivý, že ako vodič vozidla prekročil najvyššiu stanovenú rýchlosť jazdy v obci (50 km/h) ustanovenú všeobecne záväzným právnym predpisom o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, čím sa dopustil porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom, kde za uvedený skutok možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

Žalovaný poukázal na to, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu sa vydáva v čase, resp. štádiu konania, keď žalobca je dôvodne podozrivý zo spáchania určitého priestupku, resp. z porušenia určitých ustanovení zákona o cestnej premávke, v dôsledku porušenia ktorých je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla (§ 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke).

Žalovaný tak v uvedenom prípade pri rozhodovaní o odvolaní nerozhoduje o samotnom skutku ako takom, ale skúma najmä zákonnosť splnenia podmienok na zadržanie vodičského preukazu policajtom na mieste samom, príp. následne v priebehu konania, resp. oprávnenosť policajta zadržať vodičský preukaz (teda, či policajt bol oprávnený zadržať žalobcovi jeho vodičský preukaz - podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke) a následné „formálne“ vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu v zákonnej 15-dňovej lehote. Na splnenie uvedených podmienok je pritom postačujúci predpoklad, resp. možnosť uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti, spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého spáchania je žalobca podozrivý. Vzhľadom na uvedené žalovaný zastáva názor, že v štádiu rozhodovania o zadržaní vodičského preukazu, a následne po prípadnom podaní odvolania rozhodovania o odvolaní skutkový stav veci nie je, resp. ani nemôže byť úplne a spoľahlivo zistený (orgán Policajného zboru, ktorý rozhoduje o zadržaní vodičského preukazu v mnohých prípadoch má k dispozícii „iba“ potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu, príp. správu o výsledku objasňovania priestupku, pričom v mnohých prípadoch v danom čase ešte nie je ukončené objasňovanie priestupku a pod.). Uvedenú zákonnú 15-dňovú lehotu pritom nie je možné predĺžiť, prerušiť a pod. a po jej uplynutí orgán Policajného zboru nie je oprávnený vydať rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu a zadržaný vodičský preukaz musí byť jeho držiteľovi vrátený. S poukazom na vyššie uvedené sa tak žalovaný pri rozhodovaní o odvolaní zaoberal výlučne skutočnosťami majúcimi súvis s dôvodmi zadržania vodičského preukazu, pričom ďalšími tvrdeniami žalobcu sa bude zaoberať (resp. sa už zaoberal) správny orgán v konaní o priestupku, resp. aj tieto budú (boli) predmetom ďalšieho konania o priestupku (na čo aj v rozhodnutí o odvolaní žalovaný poukázal).

Žalovaný na jednej strane pripúšťa, resp. si je vedomý skutočnosti, že v zmysle ustanovenia § 141 ods. 1 zákona o cestnej premávke sa aj na predmetné konanie vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Na druhej strane však zastáva názor, že uvedený všeobecný predpis nie je reálne možné na konanie o rozhodovaní o zadržaní vodičského preukazu a jeho špecifiká dané a upravené v špeciálnom právnom predpise, a síce zákone o cestnej premávke aplikovať úplne, doslovne a celkom vyčerpávajúco. Rovnako poukazuje, že pri rozhodovaní nie je oprávnený argumentovať internou právnou úpravou na úseku MV SR, nakoľko sa nejedná o všeobecne záväzné právne predpisy, a uvedené skutočnosti sú nám následne vytýkané zo strany súdov. Vzhľadom na uvedené naďalej zastáva názor, že rozhodnutie o odvolaní bolo vydané v súlade so zákonom a obsahovalo všetky predpísané náležitosti a žalovaný sa s námietkami žalobcu v odôvodnení rozhodnutia o odvolaní vysporiadal dostatočným a zákonným spôsobom.

Žalovaný v neposlednom rade poukázal na skutočnosť, že iný senát Krajského súdu v Prešove považoval obdobné odôvodnenie rozhodnutia o odvolaní voči rozhodnutiu o zadržaní vodičského preukazu za dostačujúce, resp. poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k.: 2S/21/2012 zo dňa 19. apríla 2013 vo veci účastníka konania C. H., ktorý v súčasnosti nie je právoplatný, nakoľko zo strany C. H. bol voči uvedenému rozsudku podaný opravný prostriedok. Tu samotný Krajský súd v Prešove okrem iného konštatoval, že súd sa v tomto konaní (t.j. konaní o zadržaní vodičského preukazu)

musí zaoberať jednoznačne skutočnosťou, či postup policajného orgánu bol správny a zákonný alebo nie. Rovnako poukázal, že žalobca v žalobe argumentoval aj takými námietkami, ktoré budú výlučne predmetom konania o priestupku a týkali sa vyslovene skutkového stavu spáchania priestupku, a preto sa k nim v danom konaní súd nevyjadroval, aby skutok žalobcu dopredu neprejudikoval.

Žalovaný poukázal na to, že vzhľadom na platnú a účinnú zákonnú úpravu, po tom čo Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím ODI OR PZ v Prešove o zadržaní vodičského preukazu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, nie je úplne a celkom jasná možnosť ďalšieho postupu z jeho strany v uvedenej veci. Poukázal pritom na skutočnosť, že zákonná lehota na vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu uplynula a zákon o cestnej premávke inú možnosť (resp. dokonca povinnosť) orgánu Policajného zboru v ustanovení § 70 ods. 7, ako vydať rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu nedáva. Nové konanie v predmetnej veci si tak žalovaný vzhľadom na platnú právnu úpravu nevie reálne predstaviť, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že v následnom konaní o priestupku bol žalobca právoplatne uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. h/, j/ zákona o priestupkoch, na podklade porušenia ustanovení § 3 ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 4 zákona o cestnej premávke (rozhodnutie o odvolaní v uvedenej veci a tým aj rozhodnutie o priestupku nadobudli právoplatnosť dňa 15. januára 2013), kde žalobcovi bol za ním spáchaný priestupok okrem sankcie pokuty vo výške 250 € uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 8 mesiacov, pričom v zmysle § 14 ods. 2 citovaného zákona sa do času zákazu činnosti započítava čas, po ktorý páchatel na základe opatrenia orgánu štátnej správy vykonaného v súvislosti s prejednávanej priestupkom nesmel už túto činnosť vykonávať, t.j. od zadržania vodičského preukazu dňa 8. augusta 2012, čím rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu samo o sebe stratilo svoj význam. Žalobca následne podal na Krajskom súde v Prešove žalobu o preskúmanie zákonnosti aj uvedeného rozhodnutia žalovaného, kde doposiaľ nebolo rozhodnuté. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak žalovaný ďalšie, resp. nové konanie vo veci zadržania vodičského preukazu považuje za bezpredmetné a nelogické.

S poukazom na uvedené preto žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil vec na ďalšie konanie, resp. aby napadnutý rozsudok zmenil, tak, že žalobu žalobcu zamietla.

III.

Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že zotrváva na tvrdení uvedenom v žalobe a následne v konaní pred súdom, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí s námietkami žalobcu špecifikovanými v odvolaní dostatočne nevysporiadal a dané rozhodnutie je nepreskúmateľne pre nedostatočne zistený skutkový stav veci. Žalobca považuje konanie a rozhodovanie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu v rozpore s článkom II. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (secundum et intra legem). Podľa § 47 ods. 1 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v platnom znení, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Pritom s tvrdením žalobcu o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa stotožnil aj súd. Na strane 10 rozsudku súd uvádza, že z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní nijako nevyrovnal, nevyhodnotil ním uvádzané skutočnosti a právne a skutkovo ich neodôvodnil. Takéto rozhodnutie a predovšetkým jeho odôvodnenie nespĺňa zákonné náležitosti uvedené v § 47 ods. 3 Správneho poriadku a je v danom prípade nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Rozhodnutie správneho orgánu

pritom musí byť dostatočne zrozumiteľné a odôvodnené nielen pre správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, ale predovšetkým pre účastníka konania. V danom prípade v napadnutom rozhodnutí absentovalo odôvodnenie, v ktorom by žalovaný uviedol skutočnosti a dôkazy, ktoré boli podkladom rozhodnutia, právne posúdenie veci, skutočnosti a správnu úvahu žalovaného o tom, ako sa vyrovnal s návrhmi, námietkami a vyjadreniami žalobcu. Žalovaný v odvolaní proti rozsudku na strane 4 uvádza, že mu nie je úplne a celkom jasná možnosť ďalšieho postupu z jeho strany v uvedenej veci. Túto argumentáciu žalovaného považuje žalobca za absurdnú, pretože v rozsudku na strane 11 súd jasne vyslovil, že úlohou správnych orgánov (žalovaného a prvostupňového správneho orgánu) v ďalšom konaní bude opätovne vec posúdiť a vo veci rozhodnúť tak, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo dostatočne zrozumiteľné a odôvodnené v súlade so základnými kritériami uvedenými v § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žalobca namieta tvrdenie žalovaného uvedené na strane 3 odvolania, že zadržanie vodičského preukazu žalobcovi bolo v súlade s oprávnením policajta zadržať mu vodičský preukaz podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke, resp. ustanovenia § 70 ods. 5 citovaného zákona, nakoľko menovaný bol a je dôvodne podozrivý, že ako vodič vozidla prekročil najvyššiu stanovenú rýchlosť jazdy v obci (50 km/h), kde za uvedený skutok možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Ak sa vychádza z hierarchickej štruktúry Policajného zboru Slovenskej republiky, ktorého činnosť je vykonávaná na základe zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v platnom znení, príslušníci policajného zboru konajú na základe rozkazov. Policajný zbor je podriadený ministrovi vnútra SR, ktorý rozkazy vydáva prostredníctvom Vestníka. Vo Vestníku ministerstva vnútra SR č. 92/2012, čiastka 53 zo dňa 24. júla 2012 je uverejnené Nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky zo dňa 24. júla 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 9/2009 o postupe pri využívaní sadzovníka pokút v pôsobnosti Policajného zboru v znení neskorších predpisov. Dané nariadenie zakotvuje jednotný postup pri ukladaní pokút za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. V nariadení je jasne deklarované, že odobrať vodičský preukaz je možné až pri prekročení najvyššej dovolenej rýchlosti ustanovenej pravidlami cestnej premávky alebo prekročení rýchlosti obmedzenej dopravnou značkou alebo dopravným zariadením v obci o 60km/hod a viac. Citované nariadenie stanovuje jednotný postup pri ukladaní pokút v prípadoch prekročenia najvyššej dovolenej rýchlosti, čím je naplnená jedna zo zásad správneho konania. Žalobca preto rozporuje tvrdenie žalovaného o oprávnenosti zadržať vodičské oprávnenie, pričom v tejto súvislosti výstava podozrenie z porušenia nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky v danom čase službukonajúcimi policajtmi.

Žalovaný v odvolaní na strane 4 uvádza, že zákon o cestnej premávke inú možnosť (resp. dokonca povinnosť) orgánu Policajného zboru v ustanovení § 70 ods. 7 citovaného zákona, ako vydať rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu nedáva. Žalobca pritom podotýka, že žalovaný rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu nevydal v zákonom stanovenej, prekluzívnej lehote, ani nepredložil lehotu o nepovolení jazdy po 23. augusta 2012, preto povinnosťou žalovaného bolo zadržaný vodičský preukaz žalobcovi vrátiť, resp. vydať potvrdenie o strate vodičského preukazu a následne vydať nový vodičský preukaz. Podľa § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. orgán Policajného zboru vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Vodičský preukaz bol žalobcovi zadržaný dňa 8. augusta 2012 a 15-dňová zákonná lehota na vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu uplynula dňa 23. augusta 2012. Žalobca zaslal dňa 27. augusta 2012 Okresnému riaditeľstvu PZ v Prešove, Okresnému dopravnému inšpektorátu v Prešove Výzvu na bezodkladné vrátenie zadržaného vodičského preukazu, nakoľko žalobcovi nebolo doručené rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu a uplynula zákonná lehota na vydanie rozhodnutia. Rozhodnutie bolo žalobcovi doručené až po zaslaní výzvy na bezodkladné vrátenie zadržaného vodičského preukazu. Žalobca konštatuje, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu bolo síce datované dňom 23. augusta 2012, ale podľa podacieho hárku zo dňa 24. augusta 2012 bolo rozhodnutie Okresným riaditeľstvom PZ v Prešove, Okresným dopravným inšpektorátom v Prešove expedované dňa 27. augusta 2012, o čom svedčí pečiatka Slovenskej pošty, a.s. na podacom hárku. Žalobca je presvedčený, že rozhodnutie bolo expedované až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a tým, došlo zo stany prvostupňového správneho orgánu k porušeniu § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení. Žalobca preto zotrváva na názore, že rozhodnutie je nulité.

Žalobca uviedol, že okrem vyššie uvedeného sa prvostupňový správny orgán a žalovaný dopustili v

konaní a pri rozhodovaní viacerých pochybení. Žalobca uvádza, že prvostupňový správny orgán do spisu žalobcu dodatočne doložil Certifikát o overení č. 417/210/16/11 týkajúci sa cestného radarového rýchlomeru. Tento certifikát nebol napriek opakovanej žiadosti žalobcu, tomuto dňa 8. augusta 2012 predložený. Protokol č. 701 002 zo dňa 8. augusta 2012, ktorý by mal byť vyhotovený v súlade s vyhláškou č. 570/2006 Z. z. neobsahoval v rozpore s citovanou vyhláškou tieto informácie: miesto merania, je nečitateľné evidenčné číslo vozidla a chýba označenie verzie použitého programového vybavenia. Žalobca ďalej namietá, že napadnuté rozhodnutie vykazuje vady, pretože v signácii rozhodnutia je nesúlad medzi osobou, ktorá je oprávnená na podpísanie rozhodnutia a osobou, ktorá skutočne rozhodnutie podpísala. Navyše z podpisového vzoru vôbec nie je zrejmé, kto rozhodnutie podpísal, pretože v ňom nie sú uvedené nacionálne a funkcia podpisujúcej osoby. Z danej skutočnosti výstava podozrenie z porušenia článku 16 ods. 3 Nariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o registratúrnom poriadku publikované vo Vestníku Ministerstva vnútra SR, ročník 2010, čiastka 12 zo dňa 25. februára 2010 zo strany žalovaného. V citovanom nariadení je jednoznačne špecifikované, akým spôsobom má byť podpísaný dokument zo strany príslušníkov policajného zboru, čo v danom prípade nebolo naplnené.

Žalobca si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 165,56 EUR.

IV.

Argumentácia prvostupňového správneho rozhodnutia

Prvostupňový správny orgán vydal dňa 23. augusta 2012 rozhodnutie Č.s.: ORPZ-PO-ODI2-ZVP-173-001/2012 podľa § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke a ktorým podľa § 70 ods. 5 v spojení s § 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke zadržal vodičský preukaz žalobcovi č. PO-00008-06 vydaný na skupiny BI, B, AM Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Prešove dňa 27. decembra 2006 a to dňa 8. augusta 2012. Pritom uviedol, že dôvody zadržania trvajú.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že dôvodom zadržania vodičského preukazu žalobcovi bolo, že dňa 8. augusta 2012 žalobca viedol v čase o 21.08 hod. v Prešove po ul. Bardejovskej motorové vozidlo Škoda V., ev.č. N. rýchlosťou 91 km/h, čím prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť v obci (50 KM/h) ustanovenú všeobecne záväzným právnym predpisom o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky o 41 km/h. Týmto svojim konaním je dôvodne podozrivý z porušenia § 16 ods.4 zákona o cestnej premávke. Vzhľadom k tomu, že možno dôvodne predpokladať, že za skutok zo spáchania ktorého je žalobca podozrivý mu môže byť uložený trest alebo sankcia zákazu činnosti spočívajúca v zákaze vedenia motorového vozidla, dôvody zadržania vodičského preukazu trvajú bolo rozhodnuté o zadržaní vodičského preukazu žalobcu.

V.

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 24. októbra 2012 žalovaný ako príslušný správny orgán podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) a podľa § 59 ods. 1 citovaného zákona rozhodol tak, že odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) číslo Č.s.: ORPZ-PO-ODI2-ZVP-173-001/2012 zo dňa 23. augusta 2012, ktorým rozhodol o zadržanom vodičskom preukaze žalobcu ev.č. PO-00008-06 zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že prvostupňový správny orgán napadnutým rozhodnutím rozhodol podľa § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) tak, že vodičský preukaz žalobcu podľa § 70 ods. 5 zákona o cestnej premávke s poukazom na § 70 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona je zadržaný dňa 8. augusta 2012 a dôvody zadržania trvajú, t.j. za skutok zo spáchania ktorého je podozrivý možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Toto rozhodnutie vydal na základe skutočnosti, že dňa 8. augusta 2012 bol žalobcovi zadržaný vodičský preukaz, pretože v uvedený deň v čase o 21.08 hod. v Prešove po ul. Bardejovskej viedol motorové vozidlo Škoda V., ev.č. N. rýchlosťou 91km/h, čím prekročil najvyššiu stanovenú rýchlosť jazdy v obci (50 km/h) ustanovenú všeobecne záväzným právnym predpisom o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky o 41 km/h. Týmto svojim konaním je dôvodne podozrivý z porušenia § 16 ods. 4 zákona o

cestnej premávke.

Ďalej uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal, že dňa 8. augusta 2012 bolo policajtom Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove (ďalej „ODI OR PZ“) ev.č. 808 64 vydané Potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu ev.č. AA 266392 podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke, na základe ktorého mu bol ako držiteľovi motorového vozidla zn. Škoda V. ev.č. N. zadržaný vodičský preukaz ev.č. PO-00008-06 vydaný Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Prešove dňa 27. decembra 2006 na skupinu a podskupinu vodičského oprávnenia BI, B, AM. Toto potvrdenie bolo vydané z dôvodu údajného porušenia § 16 ods. 4 zákona o cestnej premávke a údajného spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“). Podľa § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke orgán Policajného zboru vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Vodičský preukaz mu bol zadržaný dňa 8. augusta 2012 a 15 dňová zákonná lehota na vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu uplynula dňa 23. augusta 2012. Preto namieta nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu, lebo rozhodnutie mu bolo doručené až po zaslaní výzvy na bezodkladné vrátenie zadržaného vodičského preukazu zo dňa 27. augusta 2012. Rozhodnutie je síce datované dňom 23. augusta 2012, ale podľa podacieho hárku zo dňa 24. augusta 2012 bolo rozhodnutie expedované dňa 27. augusta 2012, o čom svedčí pečiatka Slovenskej pošty, a.s. na podanom hárku. Je presvedčený, že rozhodnutie bolo expedované až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a tým došlo zo strany orgánov Policajného zboru k porušeniu § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke. Uviedol, že 15 dňová zákonná lehota je lehotou prekluzívnou a po jej uplynutí správny orgán nie je oprávnený vydať rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, ale naopak je povinný zadržaný vodičský preukaz držiteľovi bezodkladne vrátiť, resp. v prípade fiktívneho zadržania vodičského preukazu dať pokyn ODI, aby v evidencii motorových vozidiel odblokoval zadržaný vodičský preukaz. Konštatoval, že rozhodnutie vykazuje vady, pretože v signácii je uvedené, že rozhodnutie podpisuje riaditeľ ODI pplk. JUDr. N. Q., avšak rozhodnutie je podpísané inou osobou. Navyše v rozhodnutí nie je uvedené, že namiesto riaditeľa ODI je splnomocnená podpisovať rozhodnutia iná osoba. Rozhodnutie má povahu verejnej listiny, vydáva ju štátny orgán a takéto rozhodnutie musí mať náležitosti stanovené zákonom. V tomto prípade je v rozhodnutí nesúlady medzi osobou, ktorá je oprávnená na podpisovanie rozhodnutia a osobou, ktorá skutočne rozhodnutie podpísala. Z podpisového vzoru nie je vôbec zrejmé kto rozhodnutie podpísal, pretože nie sú v ňom uvedené nacionálne a funkcia podpísanej osoby. Z uvedeného dôvodu považuje toto rozhodnutie za neplatné.

Ďalej žalobca v odvolaní namietal, že napriek tomu, že úradný záznam v danej veci je datovaný dňa 8. augusta 2012 v skutočnosti bol pravdepodobne vyhotovený o deň neskôr. V úradnom zázname nie je konkretizovaný presný čas kedy bol vyhotovený. V úradnom zázname podchytené konštatovanie o povolení ďalšej jazdy je zavádzajúce a nepravdivé. Je zarážajúce, že službukonajúci policajt v snahe zmeniť skutkový stav prispôbil úradný záznam na svoju potrebu. Konštatoval, že svedkom bezodkladného nepovolenia ďalšej jazdy službukonajúcich policajtov bol jeho právny zástupca advokát JUDr. N. D.. V tejto súvislosti uviedol, že aj potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu je v časti povolenia, resp. nepovolenia ďalšej jazdy na základe určeného pravidla „nehodiace sa prečiar knuť“ jasne deklarované, že jazda sa nepovoľuje, platí do 23. augusta 2012. Pretože ODI v Prešove v tomto termíne nevydal rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, ani nepredĺžil lehotu o nepovolení jazdy po 23. auguste 2012, mal zadržaný vodičský preukaz vrátiť, resp. vydať potvrdenie o jeho strate a následne mu vydať nový vodičský preukaz. V ďalšej časti žalobca namietal, že policajti vykonali služobný zásah na súkromnom pozemku, na ktorý vstúpili bez povolenia vlastníka nehnuteľnosti. Na daný postup nemali žiadne titul, pričom nešlo o miesto činu. Z tohto možno vyvodzovať podozrenie zo spáchania trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa. Z napadnutého rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu rovnako nie je zrejmé kde sa daný skutok mal v skutočnosti stať. Definovať, že skutok sa stal na Bardejovskej ulici v Prešove, ktorá má niekoľko kilometrov a okrem 50km/h má povolenú rýchlosť aj 70km/h je vágne a nepresvedčivé. Považuje preto rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatočne zistený skutkový stav.

V odvolaní ďalej namietal, že správny orgán do spisu dodatočne doložil certifikát o overení č. 417/210/16/11 týkajúci sa cestného radarového rýchlomeru. Tento certifikát nebol napriek jeho

opakovanej žiadosti dňa 8. augusta 2012 predložený, čo môže dosvedčiť aj prítomný advokát JUDr. N. D.. Dokument označený ako protokol by mal byť vyhotovený v súlade s vyhláškou č. 570/2006 Z. z., ktorá v druhej časti Cestné rýchlomery v bode 2. Technické požiadavky ods. 2.7. konštatuje, že ak je rýchlomer vybavený optickým záznamovým zariadením na zaznamenanie situácie a výsledkov, potom každý záznam musí obsahovať a) dátum, čas a miesto merania, b) identifikačné údaje motorového vozidla -evidenčné číslo vozidla, c) odmeranú hodnotu rýchlosti, jednotku rýchlosti (km/h-1) a smer pohybu vozidla (šípka smerom nadol príjazd, šípka smerom nahor odjazd), d) identifikačné údaje rýchlomera (výrobné číslo a pod.), e) označenie verzie použitého programového vybavenia. Protokol č. 701 002 zo dňa 8. augusta 2012 neobsahuje v rozpore s citovaným ustanovením tieto informácie, t.j. miesto merania, je nečitateľné evidenčné číslo vozidla a chýba označenie verzie použitého programového vybavenia, čo je v rozpore s vyššie citovanou vyhláškou.

Žalovaný konštatoval, že preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v celom rozsahu. Nezistil pritom dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie. Dospel k záveru, že rozhodnutie bolo vydané príslušným správnym orgánom v súlade so zákonom ako predbežné opatrenie a doterajší stav šetrenia skutku, zo spáchania ktorého je podozrivý žalobca, takýto postup odôvodňuje. Pri rozhodovaní o odvolaní vychádzal z predloženého spisového materiálu, pričom citoval listiny, ktoré tvoria obsah spisu.

Poukázal na ust. § 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke, podľa ktorého policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Podľa odseku 5 citovaného ustanovenia policajt je oprávnený postupovať podľa odseku 1 písm. a/ aj vtedy, ak vodič nepredložil policajtovi ku kontrole vodičský preukaz, o čom mu bezodkladne vydá potvrdenie o jeho zadržaní. Vydaním potvrdenia sa považuje vodičský preukaz za zadržaný, aj keď tento nebol policajtovi na mieste predložený. Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia môže policajt povoliť ďalšiu jazdu s vozidlom najviac na 15 dní, ak takou jazdou nebude ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, povolenie platí len na území Slovenskej republiky. Podľa odseku 6 citovaného ustanovenia orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržaním vodičského preukazu je povinný v každom štádiu konania skúmať odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ak dôvody zadržania nie sú alebo pominuli, musí byť vodičský preukaz vodičovi bezodkladne vrátený. Podľa odseku 7 citovaného ustanovenia orgán Policajného zboru vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu.

Dôvodil, že po preskúmaní spisového materiálu a zhodnotení zhromaždených dôkazných prostriedkov dospel k záveru, že zadržanie vodičského preukazu žalobcovi bolo v súlade s oprávnením policajta zadržať mu vodičský preukaz podľa ust. § 70 ods. 5 zákona o cestnej premávke s poukazom na § 70 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, pretože žalobca bol a je dôvodne podozrivý, že ako vodič vozidla prekročil najvyššiu stanovenú rýchlosť jazdy v obci (50km/h) o 41km/h, pričom za uvedený skutok možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako aj na nazhromaždený spisový materiál bolo zadržanie vodičského preukazu žalobcovi zákonné.

Konštatoval, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu bolo vydané v súlade so zákonom, resp. v zákonom stanovenej lehote, pričom obsahovalo všetky požadované náležitosti, vrátane podpisu oprávnenej osoby. Zároveň uviedol, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu sa vydáva okrem iného aj v prípade, ak za spáchaný skutok možnosť uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Ak príslušný orgán uložil tento zákaz, potom v zmysle § 14 ods. 2 zákona o priestupkoch sa do času zákazu činnosti započíta čas, po ktorý páchatel na základe opatrenia orgánu štátnej správy nesmel už túto činnosť vykonávať. Z uvedeného je zrejmé, že zákon o priestupkoch pripúšťa možnosť využiť predmetný postup za zákonom stanovených, resp. splnených podmienok.

Je toho názoru, že napadnutým rozhodnutím neboli poškodené práva a oprávnené záujmy žalobcu, ktoré mu zaručujú ustanovenia zákona o správnom konaní. Zároveň uviedol, že sa zaoberal výlučne skutočnosťami, ktoré majú súvislosť s dôvodmi zadržania vodičského preukazu. Pretože v tomto štádiu konania dôvody zadržania vodičského preukazu podľa § 70 ods. 4 zákona o cestnej premávke trvajú, rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V.

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1, § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné v jeho prvom výroku zmeniť. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 12. augusta 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31. decembra 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Prešove, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením „žalovaný“ v texte je nutné preto rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka. Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zrušení rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bolo podľa § 70 ods. 5 v spojení s § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov bolo rozhodnuté o zadržaní vodičského preukazu žalobcu dňa 8. augusta 2012 a dôvody zadržania trvajú. Preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal, či boli odvolacie dôvody žalovaného schopné spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva zhodný názor s názorom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného vykazuje znaky nepreskúmateľnosti, pretože žalovaný sa vôbec nevysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu, ktoré sa týkali sa predovšetkým lehoty, v ktorej bolo vydané a doručené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vady tohto rozhodnutia v jeho signácii (nesúlade medzi osobou, ktorá je oprávnená na podpísanie rozhodnutia a osobou, ktorá skutočne rozhodnutie podpísala). Žalovaný sa vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia obmedzil iba na konštatovanie, že zadržanie vodičského preukazu žalobcovi bolo zákonné a že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu bolo vydané v súlade so zákonom, resp. v zákonom stanovenej lehote, že obsahovalo všetky predpísané náležitosti, vrátane podpisu oprávnenej osoby.

Z obsahu rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný sa s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní nijako nevyrovnal, nevyhodnotil ním uvádzané skutočnosti a právne a skutkovo ich neodôvodnil. Preto bolo možné súhlasiť s názorom krajského súdu, že takéto rozhodnutie a predovšetkým jeho odôvodnenie nespĺňa zákonné náležitosti uvedené v § 47 ods. 3 správneho poriadku a je v danom prípade nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Krajský súd však ničím nezdôvodnil prečo bolo nutné zrušiť rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím. Takýto postup síce Občiansky súdny poriadok pripúšťa v § 250j ods. 2, krajský súd však nezdôvodnil v čom spočívala nepreskúmateľnosť rozhodnutia prvostupňového orgánu o zadržaní vodičského preukazu žalobcu.

Z rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu, ktoré vydal prvostupňový správny orgán je zrejmé, čo bolo podkladom vydanie takéhoto rozhodnutia, rovnako bolo zrejmé, že ho vydal prvostupňový správny orgán v čase, resp. štádiu konania, keď žalobca bol podozrivým zo spáchania určitého priestupku, resp. z porušenia určitých ustanovení zákona o cestnej premávke (§ 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z.) v dôsledku porušenia ktorého je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla (§ 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na rozdiel od názoru krajského súdu nezistil dôvod, pre ktoré by bolo nutné zrušiť aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o zadržaní vodičského preukazu žalobcu. Z rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu, ktoré vydal prvostupňový správny orgán je zrejmé, čo

bolo podkladom vydanie takéhoto rozhodnutia, rovnako bolo zrejmé, že ho vydal prvostupňový správny orgán v čase, resp. štádiu konania, keď žalobca bol podozrivým zo spáchania určitého priestupku, resp. z porušenia určitých ustanovení zákona o cestnej premávke (§ 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z.) v dôsledku porušenia ktorého je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla (§ 70 ods. 1 písm. a/ zákona o cestnej premávke).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil odvolaciu námietku žalovaného v časti, v ktorej brojl proti právnomu názoru krajského súdu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného za nedôvodnú, pretože rovnako ako krajský súd dospel na základe vyššie uvedených dôvodov k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné, nakoľko žalovaný nereagoval na žiadnu z námietok uplatnenú žalobcom v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu.

Nestotožnil sa však s názorom krajského súdu že vadou nepreskúmateľnosti trpí aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu.

Preto dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné podľa § 220 O.s.p. zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Úlohou žalovaného bude v ďalšom konaní zaujať stanovisko k námietkam uplatneným žalobcom v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu a z pohľadu týchto námietok posúdiť aj zákonnosť a vecnú správnosť napadnutého prvostupňového správneho orgánu o zadržaní vodičského preukazu žalobcu.

Žalobca bol v konaní pred súdom prvého stupňa úspešný, preto odvolací súd nevidel žiaden dôvod pre zmenu rozsudku v časti o trovách konania, napokon žalovaný ani neuplatnil žiadne námietky voči tomuto výroku. Preto výrok rozsudku o trovách konania podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 a 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mali úspech vo veci, priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) vo výške spolu 165,56 Eur titulom trov právneho zastúpenia. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z odmeny za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu), a to 130,16 Eur, režijný paušál 7,81 Eur a 20% DPH, spolu 165,56 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.